

ציון צפירי, העולם הזה

שהיתה לי נעלמה לגמרי. אולי מפני שגם אני התגרשתי בינתיים מבעלי, והתחלתי להכין את אבי ואת חנה יותר טוב.

עד כאן דברי עופרה.

בגלל כלל הסוביידיצה, לא שוחחתי עם עופרה על המיקרה העומד לדין. מכתביה-אישום מתברר כי האב בעל את בתה של חנה, מנישואיה הקודמים, מאז שהיתה בת 14 שנים. הוא היה נוהג לישון במיטתה ובעל אותה מאז פעמים אין-ספור, בתדירות של פעמיים בשבוע.

באחות האמצעית, שהיא כיום בת 16, לא נגע האב לרעה. אולם כאשר בתו הקטנה התקרבה לגיל 14, הגיל שבו היתה הבת הגדולה כאשר התחיל לשכב איתה, החל מקיים יחסי-יין גם עם הקטנה. הרבר קרה באוגוסט כשנה שעברה, ומאז התקיימו היחסים הללו פעמיים בשבוע, דרך-קבע.

בתה הקטנה של עופרה, שגילתה את כל העניין באקראי, מרגישה כיום רגש-אשמה היא אמנם איננה מבינה את הרבר עד תומו, אך היא יודעת שסיבכה את סבא שלה בצרות. הנכדים כולם פשוט משוגעים על סבא שלהם. הוא קונה להם ממתקים ומתנות, יושב איתם על הריצפה ומשחק בצעצועים כמו ילד קטן.

„אני לא כזה“

כאשר התקיים הדיון במעצרו, היה האולם בבית-הדין מלא בתורים וירידיים של הנאשם. גם בנותיו

„אני חצויייה!“

אומרת בתו של הגבר שונאשם בבעילת שתי בנותיו הקטניות. היא מספרת לאילנה אלון על אביה ועל חייה-המישפחה שלה

מאשתו היו כולם, ותמכו בו. הן הציעו לקבלו לביתהן כאשר ישוחרר בערובה. רק חנה ובנותיה לא היו כאולם. השופט מצא שיהרר את האב, בתנאי שיימצא כמשך כל הזמן אצל ברמיש פחתו, המתגורר ברמת-גן, יפקיד ערי בות ולא יסתובב בלילות מחוץ לבית. פגשת את האב יום לאחר ששוחרר. הוא היה שבור וחש ברע. „אני פשוט לא יכול לרבר כעת. אין

קנה לאמי מכונה חדשה. תמיד שילם את המזונות בזמן, ודאג לנו מבחינה כלכלית. כשנים הראשונות לא כליכך ביקרנו בבית החדש שלו. אמי התנגדה לכך. רק לפני כמה שנים, כאשר התנגדותה נחלשה, התחלנו לבקר יותר אצל אבא וחנה. אמי אף פעם לא הסכימה לתת לאבי גט. היא פחדה מזה, וגם אמרה שכל ידויה תמיד קשר בינינו ובין אבא.

לאמא שלהן, והיא כבר ראגה להמשך. מישפחתה של עופרה היא מישפחה מסובכת. הוריה נישאו בישראל לפני 40 שנה, מוצאם מאחת מארצות-הים-התיכון. סיפרה עופרה: לאבי ולאמי יש שלוש בנות. אני האמצעית. גדלנו בבית עם אווירה חמה. אבא מאור אוהב ילדים, ויש לו קשר טוב איתם. כשהייתי קטנה, אבא עבד במלון, לי עיתים קרובות במישרות-לילה. אבל תמיד היה לו זמן אלינו. הוא היה קונה את המיצרכים לבית ומביא ירקות ו-בשר מהשוק. אני זוכרת שבחורף, כאשר היה קר, היינו מתכרבלים על הריצפה, ליד הפרימוס, אבא היה קולה לנו גרעינים ושקדים, והיה כליכך נעים וחמים. כשהיינו קטנות גרנו ביפו, ומסביב התגוררו הרבה ערבים. אבא לא אהב שנסתובב ברחוב. מכיוון שהוא עבד, וגם אמא עבדה במשקבית, הוא דאג שנהיה כמזעורן. שם היינו אוכלות צהריים אחרי הלימודים, וגם מכינות שיעורים. ההורים שלי אינם מלומדים, ולא יכלו לעזור לנו בשיעורים. הוריי דאגו שנלמד. כולנו בוגרות תיכון ובעלות-מיקצוע, ועובדות.

ציון צפירי, העולם הזה

תובעת ברקוביץ

חבריה-כנסת יספרו לך

כדי לעמוד על טיבו של הנאשם, ביקשתי לשוחח עם בתו עופרה (35) שבאה לבית-הדין, שהציעה להכיניסו לדירתה ושהביעה אליו אהבה ותמיכה. עופרה היא שגילתה את הפרשה, וכך גרמה לכור להתגלגל עד לכתבי-האישום.

בני-משפחה וקרובים, שהביעו לו אהבה ורואגה. קשה להבין את אישיותו של הגבר, אשר במשך 10 שנים בעל לפחות פעמיים בשבוע את בתה של חברתו לחיים, שלא נגע בבתו האחרת, שהיא כיום בת 16, ושהתחיל לקיים יחסי-יין עם בתו הקטנה מחברת-לחיים, באוגוסט כשנה שעברה, כטרם מלאו לה 14 שנה.

השופט עצמו ציין כי הבנות לא גילו כל טינה או שינאה כלפי אביהן על מה שעשתה הן, אלא ניתן אף לגלות קורטוב של חיבה כלפיו. על פי כתבי-האישום הוא מעולם לא כפה עצמו באלימות עליהן, ואף לא איים. השופט ציין כי יתכן שגילויי-האלימות שהפגין האב בבית כלפי אשתו ובני-משפחה אחרים עשו את שלהם, וגרמו לבנותיו לספוג את אשר ספגו ללא אומר.

כדי לעמוד על טיבו של הנאשם, ביקשתי לשוחח עם בתו עופרה (35) שבאה לבית-הדין, שהציעה להכיניסו לדירתה ושהביעה אליו אהבה ותמיכה. עופרה היא שגילתה את הפרשה, וכך גרמה לכור להתגלגל עד לכתבי-האישום. כאשר לנה בתה בת 12 של עופרה בבית הסבא כחופש-סוכות, קלטה רב-רים שלא הבינה וסיפרה אותם לאמה. עופרה הבינה כמה מדובר, פנתה לאחותה הקטנה ושמעיה מפייה על כל העניין. לא היה לי אומץ לפנות לאבא ולדבר איתו על כך, סיפרה עופרה, „לא מפתה, אלא מפני שלא הרגשתי נוח ללכת לדבר עם אבא על דבר כזה. אז פנית למרכז לנפגעות-אונס, וסיפרתי להן את העניין. זה לא נכון שאני דובכת את אחיותיי. לא היה כלל צורך לדובב. הן סיפרו לי הכל מיד. אחריכך גיליתי

פעמיים בשבוע

לפני 20 שנה אבא פגש בחנה ושם ברז. אני לא יודעת איפה הוא הכיר אותה. הוא היה עובד בלילות ונעדר הרבה מהבית. כאשר אמי שמעה עליכך, היא לא עשתה סקנדאלים. היא פשוט אמרה לאבי שיעזוב את הבית. היא גם דיברה קודם עם חנה, אבל זה לא עזר. אנתנו, הבנות, היינו אז בגילי העשרה. גיל שבו צריכים מאוד אבא. היה לנו קשה כשאבא עזב את הבית. אבל אבא המשיך להתגורר עם חנה בקירבת-ימקום, והיה תמיד עומד לר-שוננו בכל בעיה שהיתה. הוא דאג לכלכלת הבית, תיקן כל דבר שהת-קלקל. כאשר מכות-הכביסה נשברה,

ציון צפירי, העולם הזה

פרקליט לירסקי

כל הסייטם שעברתי

כאשר נולדו לחנה שתי בנות מאבא, זה לא היה לי קל. אנתנו תמיד רצינו את אבא שלנו בחזרה. כאשר הייתי מבקרת אצלו, הייתי מקנטרת את חנה ומתנהגת אליה לא כליכך יפה. אבל היא מעולם לא העירה לי. אני חושבת שהיא הבינה אותנו. לחנה יש בת גדולה מבעלה הקודם, שהיא כיום בת 23. יש לה עוד שתי בנות מאבא, אחת בת 16 ואחת בת 14. בהתחלה לא היה לי קשר הדוק איתן, אבל כמשך הזמן התקרבו מאוד, והיום אני רואה בהן אחיותי לכל דבר. הטינה לילדות. אני חצויה.